

[Poul Møller.]

især i de kommuner, hvor man har mest brug for at animere den og for at tiltrække sig initiativ og nye virksomheder?

Det fremgår da også klart af de ændringsforslag, der er til behandling i dag, at regeringen allerede nu har måttet lappe på det system, man foreslår gennemført. For hvad er det, man foretager sig, når man foreslår, at indenrigsministeren i stedet for de oprindeligt foreslåede 2 mill. kr. skal have 5 mill. kr. at uddele til vanskeligt stillede kommuner? Man erkender hermed, at selve det system, som man beder folketinget vedtage, er så mangelfuldt, at det ikke kan administreres, uden at man har en sådan almissekasse, som man kan dele ud af til de kommuner, som er vanskeligst stillet. Men kan det virkelig være rigtigt, at folketinget vedtager et kommunalt skattesystem, hvis brøst og mangler man er klar over på forhånd, hvorfor man må bevilge den højtærede indenrigsminister en klat-skillig til at dele ud af til de kommuner, der bliver vanskeligst stillet efter at loven er gennemført. Det er simpelt hen at give systemet en udelighedsattest. I øvrigt tror jeg ikke, de 5 mill. kr. vil række til. Det skal nok vise sig, hvis man gennemfører loven, at så skal de 5 mill. kr. forhøjes, om ikke i år så til næste år, indtil man havner deri, at dette ændringsforslag, som i dag skal være en nødventil, af regeringen skal bruges til over statskatterne at skabe udligning mellem kommunerne, så de får nogenlunde ensartet kommunal beskatning. Til sidst vil det ende med — i kraft af at indenrigsministerens mulighed for at dele ud bliver større og større — at denne udligning mellem kommunerne vil ske på det dårligst mulige grundlag, uden faste regler, udelukkende på bemyndigelse og udelukkende efter ministerens eget for-godtbefindende. Der er ikke i denne paragraf fastlagt en eneste retningslinje for, hvordan den højtærede indenrigsminister skal administrere denne uddeling af midler til kommunerne.

I korthed kan jeg derfor karakterisere denne kommunale skattelov som noget nær det ringeste, der endnu er præsteret her i landet af lovgivningsarbejde; den fortjener derfor ikke at blive vedtaget af det høje ting, men må henvises til den kommunal-

kommission, som regeringen har nedsat, og som vi i vort forslag om overgang til næste sag på dagsordenen foreslår sagen henvist til.

Jeg vil gerne henstille til den høje regering, at man nu lytter til Købstadforeningens råd — om ikke til andre, så i hvert fald til de mange socialdemokratiske borgmestre med Købstadforeningens formand, borgmester Wohlhardt Madsen, i spidsen; han har karakteriseret lovforslaget kraftigere, end jeg er i stand til at gøre det fra denne talerstol, idet den højtærede formand ellers ville gribe ind.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærkninger om lovforslaget vedrørende afløsning af erhvervsskatten. Vi er som venstre og vel alle partier her i salen enige om, at vi må have afviklet erhvervsskatten, men vi må sige, at det langt fra er ligegyldigt, på hvilken måde denne skat bliver afløst. Den lovgivning, man her præsenterer for os, er ved at blive helt forvirret, særlig efter de ændringsforslag, der i dag foreligger til behandling. Man går bort fra det princip, som man gik ind for, da lovforslaget blev fremsat, nemlig at man ville erhvervsskatten til livs; nu fastholder man principielt erhvervsskatten, ganske vist med visse modifikationer, og så laver man en tredje gruppe af kommuner, nemlig dem, der tilhører visse afløsningsområder, hvor erhvervsskatten skal ophæves. Vi er altså overhovedet ikke gennem de stillede ændringsforslag blevet færdig med det skabede dyr i vor skattelov, som den erhvervskommunale beskatning er. Jeg erkender, at problemet er vanskelig at løse; netop derfor burde vi have haft tid til en grundig udvalgsbehandling og ikke være havnet i det kompromis, som flertallet nu er tilbøjeligt til at acceptere, ja, vil acceptere: at man bevarer erhvervsskatten og så afløser den inden for visse områder. Ser man alene på afløsningsordningen, så burde denne efter mit skøn være baseret på andre faktorer end de foreslåede. Når man vil afskaffe den erhvervskommunale skat, er det vel, fordi man anser den for urimelig, men hvorfor så låse den fast og bevare den som en byrde kommunerne imellem? Man bevarer faktisk også i afløsningsområderne den erhvervskommunale beskatning. Man gør den bare til en byrde, der påhviler kommunerne i stedet for enkelte af borgerne. Erhvervsskattens fejl er, at den ikke